

TLAČOVÁ SPRÁVA

Autor, titul výstavy:	Diana Cencer Garafová, Nikola Šušovicová: Jedno bez druhého
Miesto konania:	Nové krídlo Kopplovej vily, Zelený krížek 3, Trnava
Kurátorka:	Marianna Brinzová
Vernisáž:	4. 4. 2019 (štvrtok) o 18.00 hod.
Trvanie výstavy:	4. 4. – 2. 6. 2019

„Jedno bez druhého“ je autorská výstava dvoch mladých slovenských výtvarníčok **Diany C. Garafovej (*1986)**, absolventky doktorandského štúdia na VŠVU, a **Nikoly Šušovicovej (*1994)**, študentky magisterského štúdia na katedre maľby na VŠVU V Bratislave. Obe autorky sa vo svojej tvorbe zaoberajú problematikou vnútorného priestoru výtvarného diela, jeho umiestnením vo fyzickom priestore a optickými ilúziami. Ústrednou témou ich tvorby sú spomienky uchovávané v predmetoch a v prostredí, ktoré ich bezprostredne obklopuje a pôsobí na ne. Dôležitým spolučiniteľom ich diel je aj pohľad diváka a jeho (ne)schopnosť pozeráť sa a vnímať. Obe autorky pritom vychádzajú z maliarskej pozície, ku ktorej však nepristupujú klasicky, snažia sa hľadať a prekračovať jej hranice. Garafová prostredníctvom rôznych médií presahuje plochu a vstupuje do reálneho priestoru, Šušovicová zase pracuje skôr s fiktívnym priestorom v obraze. Jedna ostáva v ploche maľby, druhá expanduje do priestoru. Názov výstavy „Jedno bez druhého“ nám môže evokovať viacero významových rovín. Odkazuje na nutnú prítomnosť dvoch na seba závislých činiteľov, ktoré medzi sebou komunikujú. Dvomi činiteľmi sú v tomto prípade aj samotné autorky s rozdielnym formálnym prístupom k téme, ale s tendenciou sa vždy vracáť k tomu „druhému“. Napriek inklinácii k priestorovým riešeniam sa Garafová stále dotýka aj maľby a Šušovicová, hoci poväčšine ostáva v ploche maľby, intenzívne vníma aj priestorové kvality. Istú ambivalentnosť podporujú aj ich predmetné zobrazenia, ktoré nemôžu existovať bez priestoru, no zároveň ho môžu spätne deformovať, presahovať alebo popierať. Podobne ani spomienky vizualizované v ich dielach nemôžu existovať bez istého druhu nosiča, do ktorého sú ukladané tak, aby boli následne opäť vnímané a redefinované. „Jedno bez druhého“ by tu významovo a fyzicky nemohlo fungovať ani existovať. Jedno s druhým sa vždy vzájomne potrebuje, dopĺňa, ale nie vždy stotožňuje.

Môže stáť i v protiklade. Garafová a Šušovicová prostredníctvom výstavy „Jedno bez druhého“ balansujú medzi dvomi rovinami, medzi plochou a priestorom, medzi niečím konkrétnym, predmetným a objektívnym, a čímisi subjektívnym a nejasným. Najsilnejšie prepojenie medzi nimi vzniká prostredníctvom zachytávania spomienok pomocou redukcie, skreslenia alebo deformácie. Garafová pri ich zaznamenávaní a prezentovaní divákovi využíva rôzne optické ilúzie, perspektívy, skreslenie a spochybnenie na rôznych úrovniach. Šušovicová zase zo zaznamenaných spomienok necháva miznúť konkrétne zobrazenia osôb alebo celistvé formy predmetov, čím ich znejasňuje a zároveň na ne upriamuje pozornosť.

Dianu C. Garafovú a Nikolu Šušovicovú, ktoré sa prezentujú na spoločnej výstave s názvom „Jedno bez druhého“, spája špekulatívny pohľad na realitu, práca so spomienkami, archívom, skúmanie priestoru a jeho predmetov. Každá z nich však k daným témam pristupuje individuálne, Garafová prostredníctvom fyzikálno-matematických vzťahov a teórií, Šušovicová viac intuitívne a psychologicky.